

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 12Csp/148/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517207492
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3517207492.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpeného: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: J. D., T. XX.XX.XXXX, H. C. XXX, právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Ondrejovičovou, advokátkou so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Vinohradnícka 35, o zaplatenie 3.923,80 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.420,83 Eur zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.160,75 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.923,80 Eur od 08.06.2017 do 10.09.2017, zo sumy 3.468,37 Eur od 11.09.2017 do 10.10.2017, zo sumy 3.386,16 Eur od 11.10.2017 do 09.11.2017, zo sumy 3.262,76 Eur od 10.11.2017 do 10.12.2017, zo sumy 3.127,64 Eur od 11.12.2017 do 09.01.2018, zo sumy 3.039,18 Eur od 10.01.2018 do 08.02.2018, zo sumy 2.990,92 Eur od 09.02.2018 do 08.03.2018, zo sumy 2.895,77 Eur od 09.03.2018 do 10.04.2018; zo sumy 2.838,09 Eur od 11.04.2018 do 10.05.2018, zo sumy 2.752,09 Eur od 11.05.2018 do 10.06.2018, zo sumy 2.672,68 Eur od 11.06.2018 do 10.07.2018, zo sumy 2.651,58 Eur od 11.07.2018 do 09.08.2018, zo sumy 2.580,33 Eur od 10.08.2018 do 10.09.2018, zo sumy 2.560,75 Eur od 11.09.2018 do 11.10.2018, zo sumy 2.490,75 Eur od 12.10.2018 do 11.11.2018, zo sumy 2.420,75 Eur od 12.11.2018 do 11.12.2018, zo sumy 2.350,75 Eur od 12.12.2018 do 13.01.2019, zo sumy 2.280,75 Eur od 14.01.2019 do 11.02.2019, zo sumy 2.210,75 Eur od 12.02.2019 do 11.03.2019, zo sumy 2.140,75 Eur od 12.03.2019 do 11.04.2019, zo sumy 2.070,75 Eur od 12.04.2019 do 12.05.2019, zo sumy 2.000,75 Eur od 13.05.2019 do 12.06.2019, zo sumy 1.930,75 Eur od 13.06.2019 do 11.07.2019, zo sumy 1.860,75 Eur od 12.07.2019 do 11.08.2019, zo sumy 1.790,75 Eur od 12.08.2019 do 11.09.2019, zo sumy 1.720,75 Eur od 12.09.2019 do 13.10.2019, zo sumy 1.650,75 Eur od 14.10.2019 do 12.11.2019, zo sumy 1.580,75 Eur od 13.11.2019 do 11.12.2019, zo sumy 1.510,75 Eur od 12.12.2019 do 12.01.2020, zo sumy 1.440,75 Eur od 13.01.2020 do 11.02.2020, zo sumy 1.370,75 Eur od 12.02.2020 do 11.03.2020, zo sumy 1.300,75 Eur od 12.03.2020 do 13.04.2020, zo sumy 1.230,75 Eur od 14.04.2020 do 13.05.2020 a zo sumy zo sumy 1.160,75 Eur od 14.05.2020 do zaplatenia, a to všetko formou splátok vo výške 70,- Eur mesačne, vždy do 25. dňa v mesiaci, počnúc nasledujúci mesiac po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením jednej splátky sa stáva splatný celý dlh

III. Žalobný návrh vo zvyšnej časti zamieta.

IV. Žalobcovi sa priznáva právo voči žalovanému na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný žalovaný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 03.08.2017 voči žalovanému domáhal zaplata sumy 3.923,80 Eur, dlžných úrokov vo výške 112,42 Eur, zmluvného úroku vo výške 11,90 % ročne zo sumy 3.923,80 Eur od 08.06.2017 do zaplata, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 3.923,80 Eur od 08.06.2017 do zaplata a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s., uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov, s obsahom ktorých žalovaný svojím podpisom na zmluve vyjadril súhlas. Na základe predmetnej zmluvy o úvere právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky v sume 4.500,- Eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť, spolu s úrokmi, poplatkami a inými peňažnými plneniami. Žalovaný úver nesplácal riadne a včas a v dôsledku omeškania s plnením úveru právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 03.10.2014 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy z úveru zaplatil, pričom poslednú čiastkovú úhradu úveru vykonal dňa 11.05.2017 a od uvedeného dňa žiadnu ďalšiu úhradu na splátky úveru nevykonal. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 medzi právnym predchodcom žalobcu ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, bola pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o úvere postúpená na žalobcu.

2. Žalovaný k žalobnému návrhu uviedol, že si je vedomý toho, že čerpal peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a takto by malo byť posúdené aj jeho vyjadrenie, pretože žalovaný sa nebráni tomu, že má povinnosť žalobcovi vrátiť čerpané peňažné prostriedky, avšak ako spotrebiteľ má za to, že zmluva o úvere neobsahuje všetky zákonné náležitosti, ktoré by obsahovať mala. Žalovaný si v prípade uznania ako aj v prípade písomného vyjadrenia neuvedomoval dôsledky a ani nechápal dôsledky, čo znamená uznanie dlhu. Myslel si, že keď takéto vyjadrenie zašle, nebude mať ďalej problémy a bude mu poskytnutý splátkový kalendár. Má za to, že v zmluve o úvere absentujú zákonné náležitosti a v dôsledku toho by mal byť posúdený poskytnutý úver ako úver poskytnutý bez úrokov a poplatkov. Predmetná zmluva neobsahuje zákonné náležitosti - vyčíslenie hodnoty RPMN a celkových nákladov, špecifikovanie výšky splátky, počtu, úrokov a poplatkov. Žalovaný nenamieta, že by mal zaplatiť nesplatenú časť, no myslí si, že zaplatil viac, ako uvádza žalobca a vo zvyšnej časti žiada žalobný návrh zamietnuť.

3. Pred otvorením pojednávania žalobca upravil svoj návrh tak, že zobral návrh v časti o zaplata istiny vo výške istiny vo výške 1.272,22 Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

4. Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 12Csp/148/2017-66 zo dňa 23.08.2018, konanie v navrhovanej časti zastavil (výrok I.), žalobný návrh v celom rozsahu zamietol (výrok II.) a rozhodol o náhrade trov konania (výrok III.).

5. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie, a to v rozsahu zamietnutej časti a v časti, ktorou súd rozhodol o náhrade trov konania. Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 5Co/60/2019-113 zo dňa 14.08.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku II. a výroku III. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vymedzil úlohu súdu prvej inštancie opätovným posúdením aktívnej legitímácie na strane žalobcu a v prípade ak je daná, opätovne preskúmať zmluvu o spotrebiteľskom úvere z hľadiska naplnenia zákonných náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a opätovne vyvodiť dôsledky, či v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je potrebné považovať predmetný úver za bezúročný a bez poplatkov alebo nie a teda po vykonaní potrebného dokazovania vo veci opätovne rozhodnúť.

6. Súd postupoval podľa § 391 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), v zmysle ktorého ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, a preto súd nariadil pojednávanie za účelom doplnenia dokazovania.

7. Podľa § 180 C.s.p. súd prejednal vec v prítomnosti právneho zástupcu žalovaného, v neprítomnosti ospravedlneného žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, ktorí vyjadrili súhlas s vykonaním

pojednávania bez ich prítomnosti. Nebol daný dôvod
183 C.s.p..

na odročenie pojednávania podľa §

8. Súd vykonal a doplnil dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením žalobného návrhu v spojení s písomným vyjadreniami žalobcu, zmluvy o úvere, obchodných podmienok pre úver, zmluvy o postúpení pohľadávok, sadzobníka poplatkov, výzvy na splatenie dlžnej časti úveru s podacím hárkom, výzvy na úhradu dlžnej sumy v spojení s doručenkou, aktuálneho stavu úveru, rozpisu odvedených zrážok a prehľadu zaplatených splátok, vyčíslenia aktuálneho stavu úveru a zistil skutkový stav veci.

9. V priebehu konania žalobca upravil svoj žalobný návrh tak, že zobral návrh v časti o zaplatenie istiny vo výške istiny vo výške 2.693,05 Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

10. Podľa § 144 C.s.p. žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej dorúčením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

12. Podľa § 146 ods. 1, 2 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

13. Vzhľadom na dispozičné oprávnenie žalobcu súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 1.420,83 Eur zastavil, pričom k zastaveniu konania v časti istiny vo výške 1.272,22 Eur došlo výrokom I. Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 12Csp/148/2017-66 zo dňa 23.08.2018, ktorý nebol napadnutý odvolaním žalobcu. Žalovaný vyjadril súhlas so zastavením konania, a preto súd konanie v predmetnej časti v súlade s § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil.

14. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 15.05.2020 uznal nárok žalobcu v rozsahu po čiastočnom späťvzatí, t.j. súhlasil s tým, aby mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi nesplatenú časť nezaplatennej istiny a k tomu prislúchajúcich úrokov z omeškania. Avšak nárok žalobcu neuznal v časti zmluvných úrokov s poukazom na vyslovený názor. Opakovane požiadal o povolenie splniť si povinnosť v splátkach z dôvodu finančnej a rodinnej situácie spojennej so zabezpečením starostlivosti o dve maloleté deti. Je vlastníkom rodinného domu vo vzťahu, ku ktorému si aj bral úver na rekonštrukciu. Na predmetnom rodinnom dome viaznu ťarchy, a to právo doživotného užívania rodičov žalovaného. V rámci svojich možností posielala aj pravidelne splátky vo výške 70,- Eur mesačne. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca ani v jednom z podaní nenamietal možnosť splniť povinnosť žalovaným v splátkach.

15. Podľa ustanovenia § 282 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

16. Podľa § 284 C.s.p. ak bol nárok uznaný písomným prejavom žalovaného, nemusí súd nariaďovať pojednávanie.

17. Súd konštatuje, že boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie vo veci samej na základe rozsudku pre uznanie nároku a z toho dôvodu súd žalobnému návrhu na základe uznania v časti zaplatenia nesplatennej časti istiny vo výške 1.160,75 Eur vyhovel spolu s úrokmi z omeškania špecifikovanými vo výroku II. tohto rozsudku. Žalobný návrh v časti zaplatenia istiny vo výške 70,-Eur zamietol, pretože v predmetnej časti dlh žalovaného zanikol v súlade s § 559 Občianskeho zákonníka splnením dňa 12.05.2020.

18. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

19. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahraďiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

22. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že medzi stranami vznikol spotrebiteľský vzťah a medzi stranami uzatvorená zmluva spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, pričom pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok v časti, ktorej nebol žalovaným uznaný, teda nárok na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 11,90 % ročne zo sumy uplatnenej istiny, súd v tejto časti žalobný návrh zamietol, pretože bolo preukázané, že strany sporu si dojednali zmluvné úroky 11,90 % ako fixné do doby splatnosti úveru. Žalobca pristúpil v zmysle zmluvných dojednaní k zosplatneniu celého úveru. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvné úroky odo dňa účinkov zosplatnenia nepatria. Súd vychádzal z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. ÚS IV. 476/2012 zo dňa 18.09.2012, z ktorého vyplýva, že Ústavný súd SR súhlasil s názorom odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnuté úroky z úveru nevzniká, iba právo na úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Súčasne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove vydaného v konaní sp. zn. 6Co/190/2014 dňa 30.06.2015 z ktorého vyplýva, že splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdiely spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy

spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ak by navyše odvolací súd takúto zmenu justifikoval, podporil by nielen hrubú nadvládu veriteľa, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

23. Podľa § 232 ods. 3, 4 C.s.p., lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškania s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

24. Pri úvahe súdu o povolení splátok na splnenie rozsudkom uloženej povinnosti je potrebné vychádzať z okolností konkrétneho prípadu, z povahy prejednávanej veci a priznaného nároku, z osobných a majetkových pomerov účastníkov, ale zároveň aj zo zásady úmernosti určených splátok k výške priznanej pohľadávky. Je potrebné zohľadniť nielen dopad na situáciu dlžníka, ale aj veriteľa v tom zmysle, či určením splátok nedôjde k neúmernému zvýhodneniu dlžníka na úkor veriteľa. Súd je povinný stanoviť podmienky splátok a ich zročnosti tak, aby došlo k postupnému splácaniu priznané plnenia v reálnom čase. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok. Ustanovenie § 232 C.s.p. umožňuje súdu určiť dlhšiu než trojdňovú lehotu na plnenie, teda aj určiť mesačné splátky. Pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti povinného zaplatiť priznané plnenie naraz, a preto súd po posúdení osobných a majetkových pomerov žalovaného povolil žalovanému zaplatiť uloženú povinnosť v primeraných splátkach vo výške 70,-Eur mesačne. Žalobca poznal finančnú situáciu žalovaného od začiatku zmluvného vzťahu a vyššie určené splátky by znamenali neschopnosť žalovaného plniť si súdom určenú povinnosť, ktorú si pravidelne plní od momentu uloženia povinnosti súdom.

25. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p., § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 C.s.p., v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže súd žalobe v celom rozsahu vyhovel okrem nepatnej časti a konanie bolo v časti zastavené z procesného zavinenia žalovaného, ktorý plnil po podaní žalobného návrhu, je žalobca úspešnou stranou sporu, a preto súd priznal žalobcovi právo na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti výroku II. tohto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné. (§ 355 ods. 2 v spojení s § 356 písm. a) C.s.p.)

Proti výroku I. o zastavení konania a výroku III. o zamietnutí časti nároku a výroku IV. o nároku na náhradu trov konania možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.